

JOHANNES TIELROOY

Oudheid en 17e eeuw ontleend, niettemin bij hem een nieuw, geheel eigen leven zijn gaan leiden en dat wij in zijn stukken een realiteit aantreffen, die, hoewel voortbrengsel der verbeelding, toch evenzeer „bestaat” als de z.g. „echte” realiteit. Naar aanleiding van de beide genoemde werelden heeft Racine een derde wereld geschapen, waaraan wij ons genoopt gevoelen, niet minder te gelooven dan aan haar beide voorgangsters en bronnen — en die een wereld is geworden, waarin het goed is te leven.

(Wordt vervolgd)

RAVEL

DOOR REINIER P. STERKENBURG

Een beeld rijst in mij van doorzichtig water,
dat schuivend-snel de trage oevers schuurt.
Een boom ruist donker-zwaar en even later
tinkelt een ster aan 't luisterstil azuur.

Maar waar de varens naar de woudrand stuwen,
duikt 't beekje onder en het lied verstilt.
Er klinkt alleen het ijle, vage, schuwe
gemompel van de wind, die langs de blad'ren trilt.

Dof gonst de stilte als een gouden veder,
kristallen drupp'len loom en aarz'lend neder,
een vogel fluit door 't droomverloren woud.

Dan breekt een hel geklater schaterend open,
een val van klanken, snelle stromen lopen
en faunen dansen, dartelend en stout.